

TONGARIRO

WIELKA WOLNOŚĆ

FESTIVAL DE CANNES
UN CERTAIN REGARD
2021 OFFICIAL SELECTION

TRANSATLANTYK
MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FILMOWY

WIELKA WOLNOŚĆ

GREAT FREEDOM / GROSSE FREIHEIT

dramat / 116 min.

Austria, Niemcy / 2021

Reżyseria: Sebastian Meise

Obsada: Franz Rogowski, Georg Fridrich, Thomas
Prenn, Anton von Lucke

PR - **Joanna Lipiecka**

joanna.lipiecka@tongariro.pl

Tel. 787 543 006

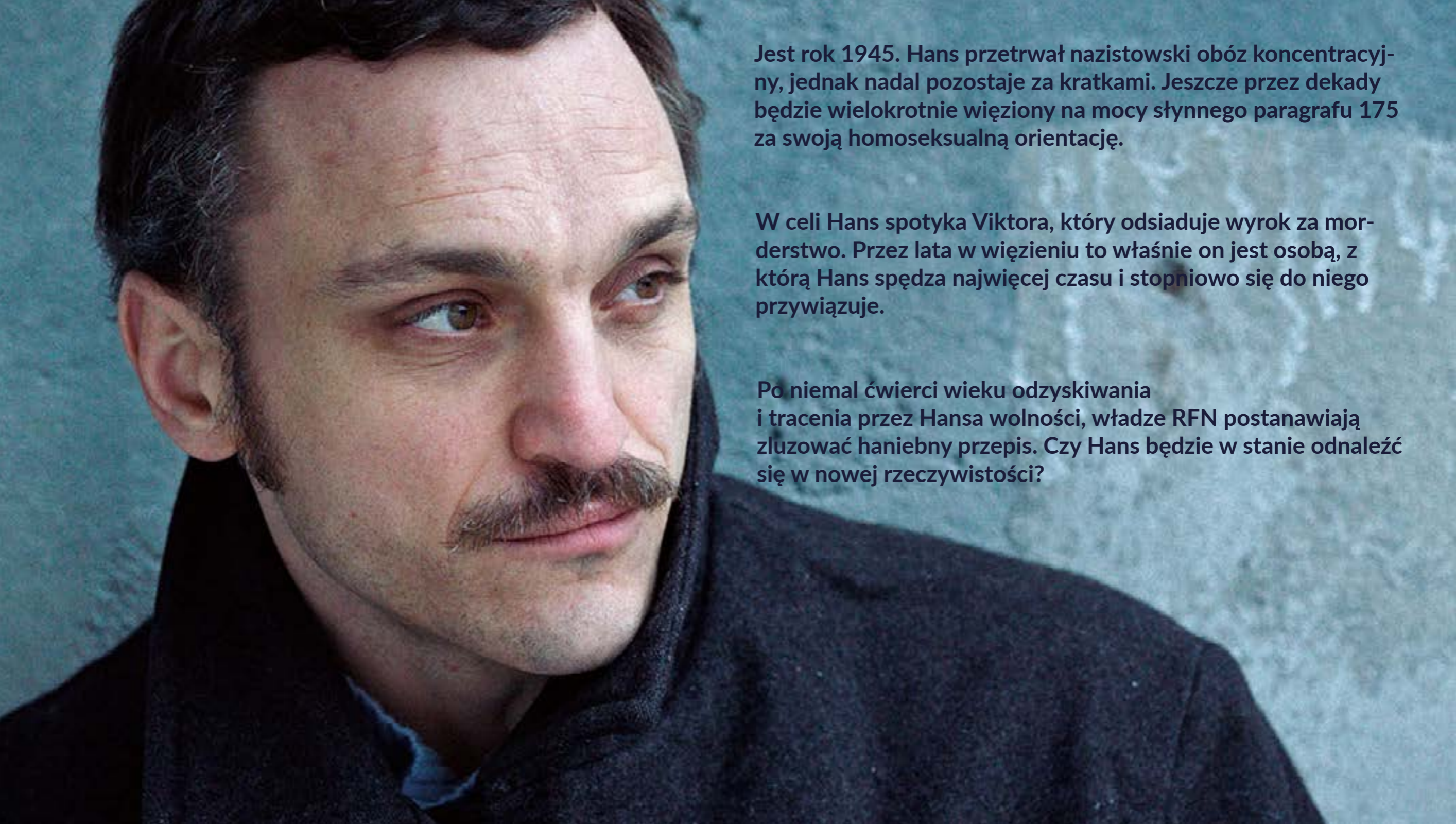
Materiały prasowe:

<https://media.tongariro.pl/wielka-wolnosc/>

Dystrybucja - **Jakub Mróz**

jakub.mroz@tongariro.pl

Tel. 515 270 800

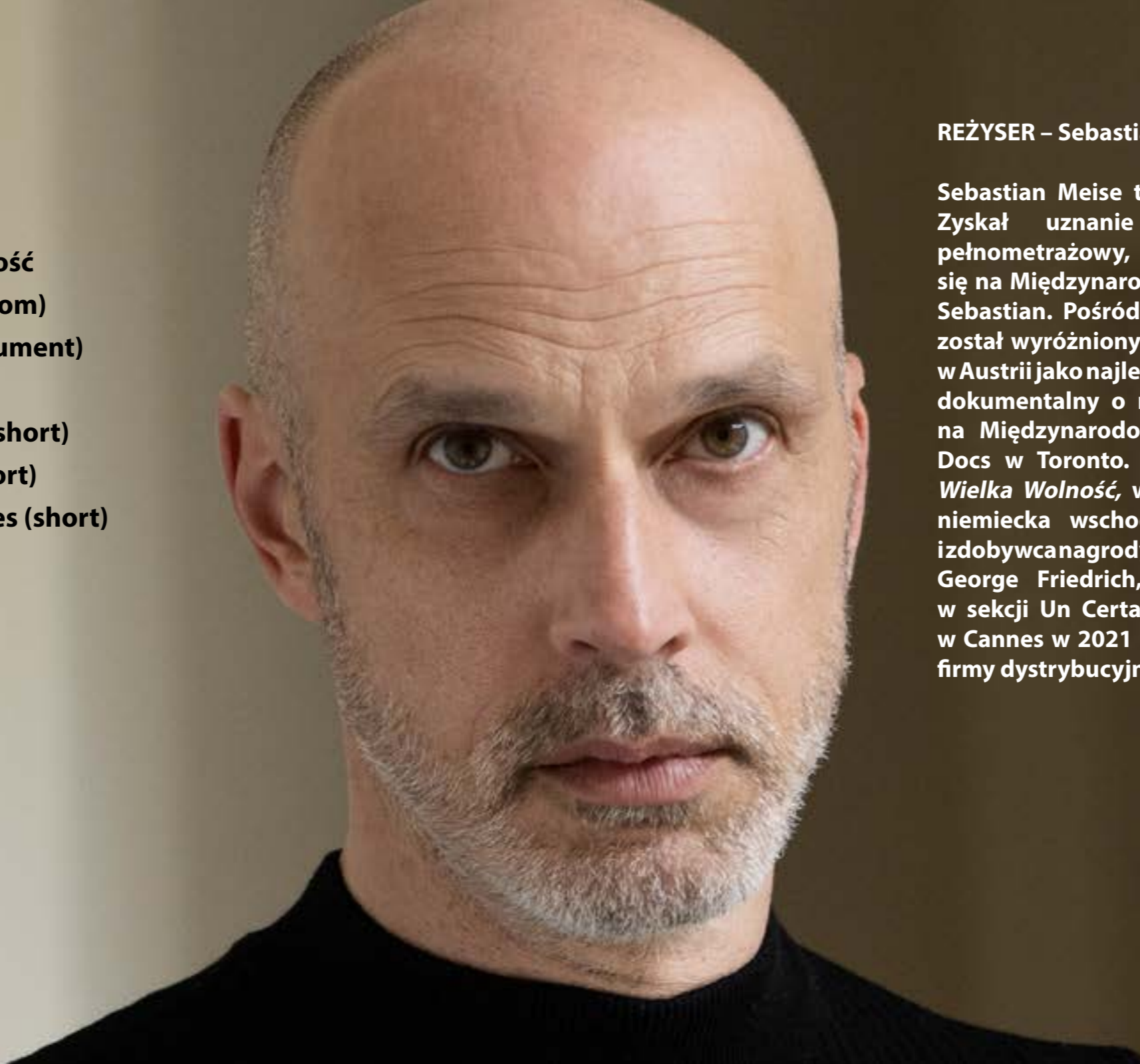
Jest rok 1945. Hans przetrwał nazistowski obóz koncentracyjny, jednak nadal pozostaje za kratkami. Jeszcze przez dekady będzie wielokrotnie więziony na mocy słynnego paragrafu 175 za swoją homoseksualną orientację.

W celi Hans spotyka Viktora, który odsiaduje wyrok za morderstwo. Przez lata w więzieniu to właśnie on jest osobą, z którą Hans spędza najwięcej czasu i stopniowo się do niego przywiązuje.

Po niemal ćwierci wieku odzyskiwania i tracenia przez Hansa wolności, władze RFN postanawiają złuzować haniebny przepis. Czy Hans będzie w stanie odnaleźć się w nowej rzeczywistości?

FILMOGRAFIA

- 2021 **Wielka wolność**
(Great Freedom)
- 2012 **Outing** (dokument)
- 2011 **Still Life**
- 2006 **Daemonen** (short)
- 2005 **Random** (short)
- 2003 **Prises de Vues** (short)

REŻYSER – Sebastian Meise

Sebastian Meise to austriacki reżyser i scenarzysta. Zyskał uznanie za swój debiutancki film pełnometrażowy, *Still Life*, którego premiera odbyła się na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w San Sebastian. Pośród wielu zdobytych nagród, film ten został wyróżniony na Festiwalu Filmowym Diagonale w Austrii jako najlepszy film pełnometrażowy. Jego film dokumentalny o nazwie *Outing* został wyświetlony na Międzynarodowym Festiwalu Dokumentów Hot Docs w Toronto. Jego drugi film pełnometrażowy, *Wielka Wolność*, w którego głównych rolach zagrał niemiecka wschodząca gwiazda, Franz Rogowski, izdobywca nagrody Srebrnego Niedźwiedzia w Berlinie, George Friedrich, miał swoją światową premierę w sekcji Un Certain Regard na Festiwalu Filmowym w Cannes w 2021 roku. Meise jest współzałożycielem firmy dystrybucyjnej FreibeuterFilm z Wiednia.

Sebastian Meise o „Wielkiej wolności”

Wyobraźcie sobie świat, gdzie miłość jest prawnie zabroniona i karana więzieniem. To, co brzmi jak dystopia, było rzeczywistością homoseksualnych mężczyzn w Niemczech do lat 60. zeszłego wieku. Paragraf 175 pozwalał państwu prześladować gejów, więc robiono to bardzo starannie i dokładnie. Ten znaczący fakt historyczny był dla mnie czymś nowym, dopóki nie przeczytałem o gejach uwolnionych przez Aliantów z obozów koncentracyjnych i przeniesionych prosto do więzienia, żeby dokończyć pozostały wyrok. Prześladowanie ich trwało jeszcze parę dekad. Tu zaczyna się nasza historia. Nasz główny bohater, Hans, jest przykładem losów wielu mężczyzn, których ciągle zamykano w więzieniach, których życia i relacje zostały zniszczone, i których historie zniknęły w odmętach biurokracji. Historia Hansa oparta jest na jego pobytach w więzieniu. Ściany i kratki stają się dla niego powracającą stałą, a tym samym niemającą końca pętlą czasu. Hans nie może zrezygnować z bycia sobą. Musi wytrwać, dlatego że miłość jest istotą ludzkiej natury. Jego egzystencja naznaczona jest buntem.

Spośród wszystkich innych miejsc Hans znajduje miłość w więzieniu. Na dodatek zakochuje się w Viktorze, skazanym mordercy. Podczas pierwszych zbliżeń, dwaj zupełnie odmienni mężczyźni uczą się wzajemnego szacunku, aż w końcu stają się sobie bliscy. Przez dekady rośnie między nimi nieoczekiwana intymność, a tym samym relacja, która wymyka się wszelkim definicjom. Tych dwoje napiętnowanych mężczyzn odnajduje się we wspólnej tęsknocie za miłością i wolnością. Bez względu na wymiar przytłaczającej ich

TŁO HISTORYCZNE

Paragraf 175 niemieckiego kodeksu karnego traktował homoseksualistów jak przestępców przez 123 lata. Skazywani byli na kary do 10 lat więzienia. W okresie powojennym 100 tysięcy mężczyzn zostało zaciągniętych przed sąd w samych Niemczech Zachodnich.

Paragraf 175 pozwalał władzom na przechwytywanie i konfiskowanie listów miłosnych, a także przedstawianie ich przed sądem jako dowód. Ponadto pozwalano sobie na instalowanie kamer za lustrami, tym samym naruszając prywatność wspomnianych mężczyzn oraz odkrywając przed innymi ich życie intymne i delikatne sprawy osobiste. To sceny przypominające powieść George'a Orwella pod tytułem Rok 1984.

Inwigilacja, szantaż, oskarżenia, tortury i morderstwa. To, co było narzucane i wykonywane przez wymiar sprawiedliwości Trzeciej Rzeszy, spotykało się z aprobatą lub tolerancją w latach powojennych. Paragraf 175, którego numer służył do określania pokoleń homoseksualnych mężczyzn, był ciągle świadomie używany i przez dekady nieustannie sprawdzany, uwierzytelniany i zatwierdzany.

Zatem dla homoseksualistów uwolnienie przez Aliantów nie wiązało się z wolnością. Paragraf 175 został zaostrożony przez Nazistów w 1872 roku i przyjęty w niezmienionej formie przez powojenne Niemcy. W związku z tym więźniowie z obozów koncentracyjnych zostali przewiezieni prosto do aresztu w celu dokończenia swoich wyroków.

Nie dziwi więc fakt, że homoseksualiści nie byli zbyt empatyczni i chowali się w cieniu w latach 50. i 60. Bycie gejem równało się z dokonaniem wykroczenia, a do 1992 roku było uznawane jako choroba psychiczna. Całkowity zakaz homoseksualizmu utrzymywał się aż do 1969 roku. Jednak musiało minąć kolejne 25 lat, żeby paragraf 175 całkowicie zniknął z niemieckiego kodeksu karnego w 1994 roku.

22 lipca 2017 roku Niemcy zadośćuczyniły powojennym ofiarom paragrafu 175. Tylko paru z nim udało się dożyć tego dnia. Zależnie od położenia danego kraju oraz występujących w nim dyskryminacji, stygmatyzacji, ostracyzmu, kryminalizacji, wyroków i zabójstw homoseksualistów, jedno jest ciągle aktualne: jedno na trzy państwa dokonuje wyroków na homoseksualistach.

GŁÓWNA OBSADA

Franz Rogowski jako Hans

Franz Rogowski pracował jako tancerz i aktor w znanych niemieckich teatrach, takich jak Schaubühne w Berlinie czy Thalia Theater w Hamburgu, zanim został wybrany przez reżysera Jakoba Lassa do zagrania w filmach *Frontalwarte* i *Miłość jak stek*, za który dostał nagrodę najlepszego aktora na festiwalu filmowym w Monachium w 2013 roku. W roku 2015 wstąpił do teatru Monachium Kammerspiele. W tym samym czasie umocnił swoją pozycję na ekranie dzięki głównej roli w nagrodzonym filmie Sebastiana Schipperera, *Victoria*, oraz filmie Jana Henrika Stahlberga, *Bedbugs*, a także dzięki rolom drugoplanowym w filmie Michaela Hanekego, *Happy end*, i filmie Terrence'a Malicka, *Ukryte życie*. Główną rolę zagrał też w filmie pod tytułem *Tranzyt* w reżyserii Christiana Petzolda i *Walc w alejkach* Thomasa Stubera. Obie produkcje wyświetlono podczas oficjalnego konkursu Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Berlinie. Za ostatni wspomniany film otrzymał Niemiecką Nagrodę Filmową o nazwie Lola. Rogowski był wschodzącą europejską gwiazdą w 2018 roku. Jego ostatnie wystąpienie w filmie *Undine* w reżyserii Christiana Petzolda miało swoją premierę w głównym konkursie Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Berlinie w 2019 roku.

Georg Friedrich jako Viktor

Austriacki tygodnik Profil nazwał go „najdzikszym austriackim aktorem”, podczas gdy odbierał nagrodę na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie w 2017 roku, 14 lat po tym, kiedy był tam przedstawiany jako wschodząca gwiazda. Dzięki swojemu wspaniałemu wystąpieniu w filmie Thomasa Arslana, *Bright Nights*, Georg Friedrich otrzymał zasłużoną nagrodę za najlepszego aktora. To kolejna cegiełka w jego znakomitej karierze aktorskiej, przez którą urodzony w 1966 roku wiedeński artysta zachwyca widzów od końca ostatniego tysiąclecia. Pojawił się w wielu krajowych oraz międzynarodowych produkcjach, a także współpracował ze słynnymi reżyserami, takimi jak Ulrich Seidl, Michael Haneke, Aleksandr Sokurov i Barbara Albert.

Anton von Lucke jako Leo

Anton von Lucke studiował w Akademii Sztuk Dramatycznych im. Ernsta Buscha w Berlinie. Grał wieleroletniactwa, między innymi szekspirowskiego Romeo na swoim pierwszym roku. Swój debiut kinowy zawdzięcza francuskiemu reżyserowi, François Ozonowi, który dał mu rolę Frantza w filmie o tej samej nazwie. Jego premiera odbyła się na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Wenecji w 2016 roku. W rezultacie niemieccy reżyserzy Tom Tykwer, Achim von Borries i Henk Handloegten dali mu rolę tajemniczego młodego oficera policji, Stefana Janickego, w serialu telewizyjnym o nazwie *Babylon Berlin*. Produkcja została sprzedana w 100 krajach na całym świecie i otrzymała wiele nagród, z których najnowsza pochodzi z Europejskiej Akademii Filmowej o nazwie *European Achievement in Fiction*. Swoją ostatnią rolę zagrał w uznanym serialu *Bankowa gra*.

Thomas Prenn jako Oskar

Aktor z Południowego Tyrolu studiował w prestiżowej Akademii Sztuk Dramatycznych im. Ernsta Buscha w Berlinie. Współpracował ze słynnymi reżyserami, takimi jak Volker Schlöndorff (*Der namenlose tag*), Terrence Malick (*Ukryte życie*) oraz Stefan Ruzowitzky i Michael Krummenacher (*Osiem dni*). Za swoje wyjątkowe wystąpienie w roli Damiana w serialu *Schwarzwald Tatort*, wyreżyserowanym przez Stefana Schallera, otrzymał nagrodę Young Talent Award od wytwórni Studio Hamburg w 2019 roku, a także nominację do Niemieckiej Nagrody Filmowej oraz New Faces Award za 2019 rok.

Dzięki swoim ostatnim głównym rolom w austriacko-belgijskim dramacie, *Dlaczego nie Ty*, w reżyserii Evi Romen oraz serialu *Biohakerzy*, dostępnym na platformie Netflix, zyskał międzynarodową sławę jako wschodzący talent. Jego niedawne wystąpienie w mocno wyczekiwanym projekcie serialu internetowego, *Ich bin Sophie Scholl*, wyreżyserowanym przez Toma Lassa, zostało bardzo dobrze odebrane przez widzów.

A man with a mustache, wearing a brown corduroy jacket, a blue and white plaid shirt, maroon trousers, and a dark flat cap, stands in profile looking upwards. He is positioned in front of a dark wooden door and a red brick wall. The lighting is dramatic, highlighting the textures of his clothing and the brickwork.

„WIELKA WOLNOŚĆ” (Grosse Freiheit/ Great Freedom)

Austria, Niemcy / 2021 / DCP / 2K / HD / Dolby Digital/ 116' /

Język: niemiecki

Reżyseria: Sebastian Meise

Scenariusz: Thomas Reider, Sebastian Meise

Zdjęcia: Crystel Fournier

Montaż: Joana Scrinzi

Dźwięk: Jörg Theil, Atanas Tcholakov, Manuel Meichsner

Kierownik produkcji: Michael Randel

Wyprodukowane przez: FreibeuterFilm, Rohfilm Productions

Producent: Sabine Moser, Oliver Neumann, Benny Drechsel

Kostiumy: Tanja Hausner, Andrea Hölzl

Makijaż: Heiko Schmidt, Roman Braunhofer, Kerstin Gaecklein

Casting: Eva Roth, Benjamin Roth

Muzyka: Nils Petter Molvaer, Peter Brötzmann

Obsada:

Franz Rogowski

Georg Friedrich

Anton von Lucke

Thomas Prenn

Fabian Stumm

Ulrich Faßnacht

Johannes Cramer

Alfred Hartung

Klaus Huhle

Joachim Schönfeld